

Дарунки для мами (збірка)

Володимир Лучук

ЗАБЛУДИЛАСЬ ПІСЕНЬКА

Несла пісенька із лісу
козубок суниць.
Заблудилась пісенька
між густих ялиць.

Рвала пісенька у лузі
цвіт рясних купав.
Заблудилась пісенька
між зелених трав...

Не журися, пісенько,
ти ж тут не одна! —
Відгукнулась пісеньці
далина.

Бережечком понад морем
пісенька ішла —
черепашку-рапару
у піску знайшла.

Ми в мандрівці
радісно літо провели,
пісеньку додому
привели.

* * *

МАК

На городі —
ой, так, так —
мама висіяла мак.
У барвистій парасольці
зацвітає мак на сонці.
У зеленому плащі

мак не мокне на дощі.
На городі —
ой, так, так —
мама висіяла мак.
Мак росте, росте угору —
дозріває в літню пору.
Вліво-вправо — хить та хить
дзвінко маківка дзвенить.

* * *

ЧОРНИЙ ЖУК

Чорний жук
очима
блима:
чує кроки
за плечима.
Дуже хороше йому
по землі ходити!
Він не хоче,
чуєш, хлопче,
у коробці жи-ти!

* * *

ПРОГУЛЯНКА

Вже зеленіє луг і ліс,
сонце — наче сонях...
Вітер пахощі приніс,—
кличе на осоння.

Угорі співає птах,
що присів на гілку.
Ми з лопатками в руках
біжимо на гірку.

Я з відерцем голубим
граюсь на горбочку.
Принесу матусі в двір

золота — пісочку.

* * *

ЦВІРКУНЕЦЬ

В мураві
побіля хати
цвіркунець,
малий скрипаль,
вчивсь на скрипці
грати, грати —
і згубив смичка...
Шу-кай!

* * *

НЕЗАБУДКИ

Під густими
ситнягами
у воді
квітки ростуть.
Назбирають
букетик мамі
незабудок
не забудь.

* * *

ПІВЕНЬ

(Загадка)

Стоїть півень на плоті
у червонім капоті.
Стоїть, а не піє,
певне, що не вміє.
Проте знає
справу хитру —
показує
напрям вітру.

(Флюгер)

* * *

НІЧ

Сплять ведмеді у барлозі,
сині роси — при дорозі.
Сплять горобчики у стрісі,
а грибочки сплять у лісі.
Спить зайчатко під лозою,
спить рибчина під водою.

Білі вівці сплять в оборі,
чорний котик — у коморі.
Книги сплять за склом у шафі.
В зоопарку сплять жирафи.
Скрипка спить собі в футлярі,
дрібен дощик спить у хмарі.

Спить у тиші даль далека.
У гнізді заснув лелека.
В квітнику заснули квіти.
Ну, а в ліжечках сплять діти.

* * *

ЗОЛОТИЙ ДОЩ

Чи ви чули чудасію?
Не пізнати в місті площ:
цілий тиждень і неділю
золотий періщить дощ!

У дощі пливе вівторок,
у дощі поплив четвер...
Прилетіло сорок сорок,
сповістило кожен сквер:
— Чи ви чули чудасію?
Не пізнати в місті площ:
цілий тиждень і неділю

золотий періщить дощ!

Леви з мітлами гуляють
спозаранку день при дні —
у копиці дощ згрібають,
палять золото-вогні.

Все кругом заслало димом,
поки дощ у скверах ливсь...
Чудасія: батько з сином
в центрі міста заблудивсь!

* * *

ТІЛЬКИ МАМА

— Я на ковзанку піду!
— А коли ж до хати? —
Тільки мама вміє так
лагідно спитати.

— На ходу сніданок з'їм!
— Так не слід робити! —
Тільки мама може так
лагідно сварити.

В снах літаю до зірок...
— Час вставати, сину... —
Тільки мама збудить так
лагідно дитину.

* * *

ДАРУНКИ ДЛЯ МАМИ

Я мамі
хмаринку дістану
із неба,
щоб дощ — під рукою,
коли його треба.

І вітра,—
що в кованій схованій
скриньці
з ключем чарівним
на шовковій
шворинці.

Літак
так змайструю,
щоб сам на ділянці
міндобрива висіяв
маминій ланці.

А найголовніше —
і я не жартую!
Я їй цукерковий
завод
подарую!

Зрадіє матуся,—
й мені
аж дві жмені
найкращих цукерок
насипле в кишені!